

یادداشت

چگونه می‌توانیم از فرهنگ دیگران بیاموزیم؟

مهدی مظهرنیا

آینده پژوه سیاسی و اجتماعی

ارتباط و گسترش آن در لایه‌بندی‌های گوناگون زندگی بشر، موجب آفرینش قدرت و افزون‌باری آن است. ارتباط فردی با یکدیگر زمینه پرور تغییر است. ایجاد چنین روابطی با افراد از فرهنگ‌های مختلف (اغلب از فرهنگ‌های مختلف گوناگون) کلید ساختن باهم‌بودگی است. افراد در قالب‌های ارتباط فردی تا بین‌المللی در تلاش هستند تا با ایجاد ارتباط‌های گوناگون و رنگارنگ برای دستیابی به اهداف مهم‌شان به حد کافی به یکدیگر نزدیک و با هم‌افزایی قدرت خویش به پیشینه کردن توان دستیابی به اهداف مشترک خود دست یابند. این موجب برپایی رنگین‌کمانی زیبا از قدرت در آسمان یک ملت می‌شود. شما چه به دنبال اطمینان یافتن از دسترسی کودکان به آموزش باکیفیت باشید، چه در تلاش برای فراهم آوردن مراقبت‌های درمانی به جمع و با هم بودگی در قالب جمع‌ات‌ها و اجتماع‌های گوناگون نیازمندید. با هدف بالا بردن سطح زندگی خود و به منظور ارتقای توسعه اقتصادی، به احتمال زیاد نیاز خواهید داشت که با افرادی از چندین پیشینه نژادی، زبانی، قومی یا اقتصادی کار کنید و برای کار موثر با افراد از گروه‌های مختلف فرهنگی، به ایجاد ارتباطی مستحکم و مبتنی بر همدلی، اعتماد، درک و اهداف مشترک نیاز خواهید داشت. چون روابط مبتنی بر اعتماد چسبی است که مردم را هنگام کار روی یک مسأله مشترک در کنار هم و با هم نگه می‌دارد. هنگامی که افراد برای حل مسائل چالش‌برانگیز با یکدیگر کار می‌کنند، نیاز دارند در شرایط دشوار کنار هم بمانند. برای ادامه تلاشی جمعی، افراد ذی‌نفع و دخیل باید از هم دیگر حمایت کنند. به ویژه وقتی که شرایط دلسردکننده است. مردم باید در مقابل تلاش کسانی که از نگرند «تفرقه» برای تحریک یک گروه فرهنگی بر ضد گروه دیگر استفاده می‌کنند، مقاومت کنند. آدمیان جدای از آنکه به گروه نژادی، قومی، مذهبی یا اجتماعی- اقتصادی تعلق دارند، به ارتباط نیاز خواهند داشت. از این رو باید با افرادی ارتباط برقرار کنند که از آنها اطلاعات کافی داشته باشند. اگر درباره گروهی که به آن تعلق دارند، اطلاعات چندانی نداشته باشند و از طرف دیگر از جامعه هدف خود برای گسترش ارتباط بی‌اطلاع باشند، نمی‌توانند در ایجاد یک ارتباط خوب و متوازن بهره ببرند. هر یک از ما شبیه هر مرکز یک چرخیم. هر یک از ما می‌توانیم با اطرافیانمان ارتباط برقرار کنیم و دوست شویم و این امر به ما قوت لازم برای دستیابی به اهداف باهم‌بودگی را فراهم می‌سازد. اگر هر فرد شبکه‌ای متنوع و قوی از روابط با دیگران ایجاد کند، می‌توانیم دور هم جمع شویم و مشکلات مشترک‌مان را حل کنیم. پس باید آگاه شدن از فرهنگ خود به عنوان گام اول در آگاهی از فرهنگ دیگران را در دستور کار قرار دهیم. برقراری روابط با افرادی با پیشینه‌های بسیار متفاوت فرهنگی نیازمند محاط بودن بر محیط فرهنگی خویش برای ورود به فرهنگ دیگران است. به همین اندازه آشنایی با فرهنگ دیگران برای باهم‌بودگی‌های مورد نظر نیازمند آشنایی با فرهنگ‌های مختلف است. فرهنگ مفهومی پیچیده با تعریف‌های متفاوت است، اما به زبان ساده، «فرهنگ» به گروه‌ها یا باهم‌بودگی‌هایی اشاره دارد که در بر تو تجارب مشترک به دست می‌آید. همین تجارب درک ما از جهان را شکل می‌دهد. این گروه‌ها می‌توانند شامل گروهی باشد که در آن به دنیا آمده‌ایم؛ مثلا گروه جنسیتی که به آن تعلق داریم، گروه نژادی، ملیت، طبقه یا دین؛ یا حتی گروه‌هایی که به آن می‌پیوندیم یا بخشی از آن می‌شویم. مثلا، نقل مکان به یک منطقه جدید، تغییر در وضعیت اقتصادی مان و یا معلول شدن، می‌تواند به ما یک فرهنگ تازه بدهد. وقتی درباره فرهنگ به این شکل وسیع فکر می‌کنیم، به این نتیجه می‌رسیم که همه ما در آن واحد به چندین فرهنگ تعلق داریم.

نکته

حسن دانایی فر:

مقام‌های اقلیم می‌گویند توانایی کنترل گروه‌های غیر قانونی را ندارند

سفیر پیشین کشورمان در عراق در تحلیل اهداف سفر نخست‌وزیر جدید عراق به ایران و اینکه این امکان وجود دارد که وی حامل پیامی از سوی ریاض باشد که پس از آن پاسخ تهران را به طرف سعودی برساند، اظهار داشت: خوشبختانه پس از یک دوره نسبتاً طولانی و اختلاف نظر‌ها برای تشکیل دولت، حدود یکماه پیش دولت عراق به ریاست آقای محمد شیاع السودانی تشکیل شد و ما هم به عنوان همسایه عراق علاقه‌مند بودیم که این اتفاق رقم بخورد. سفر نخست‌وزیر جدید عراق به تهران سومین سفر پس از اردن و کویت است. مهم‌ترین موضوع در این سفر بحث همکاری‌های دو جانبه و کمیسیون مشترک عالی بین دو کشور است که با وقفه تقریبا دو، سه ساله همراه بوده و موضوعات همکاری‌های سیاسی، اقتصادی و منطقه‌ای و بین‌المللی در دستور کار خواهد بود. حسن دانایی فر گفت: طبیعتاً بحث نقش دولت‌های قبلی و دولت آقای عادل عبدالمهدی در زمینه سفر هم‌فرام کردن شرایطی که دولت‌های همسایه عراق بهترین روابط را با یکدیگر داشته باشند از جمله بین ایران و عربستان نیز در دستور کار دولت آقای السودانی قرار دارد. ممکن است این سوال پیش بیاید که آیا نخست‌وزیر عراق در پایان سفرش به ایران و در آستانه سفر به عربستان حامل پیامی در این رابطه خواهد بود که پاسخ این است که اگر پیامی از ایران ببرد همان پیام‌های گذشته است و جمهوری اسلامی ایران آمادگی همکاری و توسعه روابط با تمامی همسایگانش از جمله عربستان سعودی را دارد. این کارشناس مسائل خاورمیانه و عراق در پاسخ به این سوال که با توجه به تحولات مرتب با اقلیم کردستان عراق و هشدار سپاه پاسداران مبنی بر احتمال انجام عملیات زمینی در خاک اقلیم در صورت عدم تحقق تعهدات دولت مرکزی بغداد، آیا این موضوع نیز در دستور کار دو کشور در سفر دیروز قرار دارد، گفت: ابتدا لازم است بگوییم که با توجه به حسن روابط بین دو کشور، جمهوری اسلامی ایران انتظار ندارد که از داخل اراضی عراق عوامل مسلح خارج از قانون وارد خاک ایران شوند و ایجاد ناامنی کنند. تهران بارها این مسأله را بصورت مکتوب، رسمی و در دیدارهای مسئولان مربوطه و در سطوح عالی مطرح کرده و خواسته شده که جلوی فعالیت این گروه‌ها گرفته شود.

حسن‌هانی زاده در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

احتمال خروج ایران از ان پی تی وجود دارد

اتحادیه اروپا در آینده سطح روابط دیپلماتیک خود را با ایران کاهش خواهد داد

اروپا ممکن است در آینده فشارهای بیشتری به ایران وارد کند

فرانسه، انگلیس و آلمان ثابت کردند که در نقش ایزاری برای فشار به ایران توسط آمریکا به بازی گرفته شده‌اند

افزایش میزان غنی‌سازی یک برگ برنده علیه غرب است

فشارهای روانی و سیاسی غرب علیه ایران در منطقه و فضای بین‌المللی تأثیر منفی دارد

آرمان ملی – احسان انصاری: پس از قطعنامه شورای حکام علیه ایران به تازگی شورای حقوق بشر سازمان ملل نیز علیه ایران قطعنامه صادر کرده است. قطعنامه‌ای که با تلاش کشورهای اروپایی در نهایت به نتیجه رسید. بدون تردید مخدوش شدن رابطه اتحادیه اروپا و ایران می‌تواند در آینده روی روابط دو کشور و همچنین آینده برجام تأثیر بگذارد. «آرمان ملی» برای تحلیل و بررسی چشم‌انداز پیش‌روی ایران و اروپا با توجه به شرایط و وجود آمده‌ها با دکتر حسن‌هانی زاده، تحلیلگر روابط بین‌الملل گفت‌وگو کرده است. هانی زاده معتقد است: «در شرایط کنونی ایران از یک بحران نفسگیر داخلی خارج شده است. جریان‌سازی‌ها و سیاست‌هایی که اتحادیه اروپا در راستای فشار به ایران انجام داد و موفق نشد که به اهداف خود دست پیدا کند. به همین دلیل این احتمال وجود دارد که اتحادیه اروپا در آینده فشارهای بیشتری روی ایران وارد کند. این احتمال وجود دارد که اتحادیه اروپا در آینده سطح دیپلماتیک خود را با ایران کاهش دهد و روابطی مابین رابه روابط سفارتخانه‌ها تقلیل خواهد داد. از سوی دیگر اتحادیه اروپا در زمینه‌های اقتصادی و سیاسی فشارهای بیشتری به ایران وارد خواهد کرد. این در حالی است که اگر چنین اتفاقی رخ بدهد ایران نیز از توانایی کافی برای مقابله با یاده‌خواهی و فشارهای کشورهای اروپایی را خواهد داشت. در چنین شرایطی این احتمال وجود خواهد داشت که ایران حتی از ان پی تی نیز خارج شود.» در ادامه حاصل این گفت‌وگو را می‌خوانید.

مهم‌ترین دلایل صدور قطعنامه حقوق بشر علیه ایران در سازمان ملل چه بود؟ کشورهای که به دنبال تصویب این قطعنامه بودند چه اهدافی را دنبال می‌کردند؟

قطعنامه کشورهای اروپایی در شورای حقوق بشر و قبل از آن قطعنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی علیه ایران در چارچوب فشار حداکثری آمریکا و کشورهای اروپایی علیه ایران است. به نظر می‌رسد پس از شکست آمریکا و کشورهای اروپایی در جریان‌سازی علیه ایران و حوادثی که اخیراً در کشور رخ داد و منجر به شکست توطئه‌های غرب علیه ایران شد، فاز جدیدی از فشارهای روانی و سیاسی از سوی اتحادیه اروپا و آمریکا علیه ایران به راه افتاده است. این در حالی است که بین کشورهای اروپایی، فرانسوی‌ها هم جز عمده‌ترین برای تحت فشار قرار دادن ایران دارند و این موضوع را به خوبی می‌توان در رویکردهایی که این کشور علیه ایران در پیش گرفته مشاهده کرد. در این فاز جدید اتحادیه اروپا تلاش می‌کند ایران را دچار انزوای سیاسی کند و شرایطی را به وجود بیاورد که ایران در آینده از موضع ضعف وارد مذاکرات هسته‌ای با کشورهای غربی شود. هر چند به نظر می‌رسد این قطعنامه‌ها از نظر عملی جنبه اجرایی ندارد اما از نظر روانی و سیاسی تأثیر خود را بر فضای منطقه و بین‌المللی علیه ایران خواهد گذاشت. به صورت طبیعی ایران نیز پاسخ‌های لازم را خواهد داد. ایران دارای برگ‌هایی است که می‌تواند از آنها در مقابل این فشارها استفاده کند. یکی از برگ‌های برنده ایران در مقابل زیاده‌خواهی‌های کشورهای غربی افزایش میزان غنی‌سازی اورانیوم به ۶۰ درصد بوده است. فرانسه، انگلیس و آلمان ثابت کردند که در نقش ایزاری برای فشار به ایران توسط آمریکا به بازی گرفته شده‌اند. این سه کشور به دستور آمریکا و لابی صهیونیستی علیه ایران عمل می‌کنند.

با توجه به شرایط موجود چه چالش‌هایی در آینده بین ایران و کشورهای اروپایی به وجود خواهد آمد؟ واقعیت این است که در شرایط کنونی ایران از یک بحران نفس‌گیر داخلی خارج شده است. جریان‌سازی‌ها و سیاست‌هایی که اتحادیه اروپا در راستای فشار به ایران انجام داد و موفق نشد که به اهداف خود دست پیدا کند. به همین دلیل این احتمال وجود دارد که اتحادیه اروپا در آینده فشارهای بیشتری روی ایران وارد کند. این احتمال وجود دارد که اتحادیه اروپا در آینده سطح دیپلماتیک خود را با ایران کاهش دهد و روابطی مابین رابه روابط سفارتخانه‌ها تقلیل خواهد داد. از سوی دیگر اتحادیه اروپا در زمینه‌های اقتصادی و سیاسی فشارهای بیشتری به ایران وارد خواهد کرد. این در حالی است که اگر چنین اتفاقی رخ بدهد ایران نیز توانایی کافی برای مقابله با زیاده‌خواهی و فشارهای کشورهای اروپایی را خواهد داشت. در چنین شرایطی این احتمال وجود خواهد داشت که ایران حتی از ان پی تی نیز خارج شود. اتحادیه اروپا در حین رخ دادن اتفاقات اخیر در ایران موضع خصمانه علیه جمهوری اسلامی اتخاذ کرد و نشان داد که اتحادیه اروپا تا حدود زیادی تابع سیاست‌های آمریکا است. تحریم کردن برخی شخصیت‌ها و نهادها و جمهوری اسلامی نوعی دخالت آشکار در مسائل داخلی جمهوری اسلامی به‌شمار می‌رود. به هر حال ایران یک کشور مستقل و تأثیرگذار در منطقه است و اتفاقاتی که در هفته‌های اخیر در ایران رخ داد با هوشیاری و هوشمندی مسئولان جمهوری اسلامی به پایان رسید. متأسفانه دخالت رسانه‌های اتحادیه اروپا و دخالت آمریکا در سطح رئیس‌جمهور و وزیر امور خارجه و بیانه‌هایی که برخی

فرانسه، انگلیس و آلمان ثابت کردند که در نقش ایزاری برای فشار به ایران توسط آمریکا به بازی گرفته شده‌اند. این سه کشور به دستور آمریکا و لابی صهیونیستی علیه ایران عمل می‌کنند

کشورهای اروپایی در جهت حمایت از اعتراض کنندگان برای حمله به اماکن دولتی صادر کردند حکایت از یک نوع دشمنی نهفته از سوی اتحادیه اروپا نسبت به جمهوری اسلامی دارد. به همین دلیل تحریم برخی شخصیت‌ها و نهاد‌های مرتبط با جمهوری اسلامی و بیانه‌هایی که اتحادیه اروپا علیه ایران صادر می‌کرد نشان می‌دهد که اتحادیه اروپا تحت تأثیر لابی‌های صهیونیستی و آمریکایی قرار دارد. سه کشور انگلیس، فرانسه و آلمان در طول مذاکرات هسته‌ای هیچ‌گونه همراهی با جمهوری اسلامی برای به توافق رسیدن مذاکرات نکردند. این در حالی است که در برخی مقاطع اگر همراهی کشورهای اروپایی وجود داشت احتمال توفیق بیشتر می‌شد و طرفین می‌توانستند به توافق دست پیدا کنند. این اتفاقات در حالی رخ می‌دهد که اتحادیه اروپا به دلیل قطع گاز روسیه به اروپا نیازمند صادرات گاز ایران به اتحادیه اروپاست. به همین دلیل نیز کشورهای اروپایی در رفتار خود با جمهوری اسلامی باید منصفانه‌تر عمل کند. در غیر این صورت ایران برگ‌های برنده‌ای در اختیار دارد که در زمان مناسب علیه آنها استفاده خواهد کرد.

کاهش یا قطع ارتباط ایران و اتحادیه اروپا چه تأثیری می‌تواند روی مذاکرات هسته‌ای در آینده بگذارد؟

در شرایط کنونی مذاکرات هسته‌ای ایران و کشورهای ۴+۱ متوقف شده و اگر رفتار اتحادیه اروپا تغییر نکند امید نسبت به از سرگیری مذاکرات وجود نخواهد داشت. با این وجود اگر اتحادیه اروپا در رفتار گذشته خود تجدیدنظر کند ایران آماده از سرگیری مذاکرات است. در نتیجه مواضع اتحادیه اروپا نسبت به ایران خصمانه است و این مواضع خصمانه نیز تأثیر خود را روی روند مذاکرات هسته‌ای خواهد گذاشت. تیم مذاکره‌کننده ایران تلاش کرده کشورهای غربی را متقاعد کند که فعالیت‌های هسته‌ای ایران در چارچوب‌های قوانین بین‌المللی است و شائبه‌هایی که برخی کشورها در این زمینه مطرح می‌کنند صحیح نیست. تا حدود زیادی نیز ایران در این کار موفق شده و تا قبل از اتفاقات اخیر ایران سه کشور فرانسه، آلمان و انگلیس اعتماد بیشتری به ایران در زمینه فعالیت‌های هسته‌ای پیدا کرده بودند. این در حالی است که بدگمانی‌هایی که در این زمینه مطرح می‌شود بیشتر از طرف آمریکا است که با حمایت اسرائیل و برخی کشورهای عربی به این بدگمانی دامن می‌زند. به نظر می‌رسد برخی چهره‌های افراطی در آمریکا با حمایت لابی‌های صهیونیستی تیم جو بایدن را برای به بن‌بست رساندن مذاکرات تحریک و تشویق می‌کنند. این افراد و گروه‌ها به شکل‌های مختلف در آمریکا با بدگمانی‌ها در این زمینه مشارکت دارند. در نتیجه این فشارها آمریکا که آماده بود بخش مهمی از تحریم‌های اعمال شده علیه ایران را لغو کند تحت فشار اعضای افراطی کنگره آمریکا قرار گرفت به همین دلیل تیم بایدن نتوانست در مذاکرات با ایران به تفاهم دست پیدا کند. کشورهای طرف حساب ایران در مذاکرات باید متعهد شوند تا همگی نسبت به تعهدات پایبند خواهند بود و در صورت عدم پایبندی جریمه‌ای برای آن در نظر گرفته شود. متأسفانه تحریم‌های سازمان ملل را عمل شده و سعی کرده از ابتدای گفت‌وگوها تأثیر منفی را برجام خواهد داشت.

در برخی کشورها تلاش می‌کنند مسیر مذاکرات را به بن‌بست بکشانند. به همین دلیل اگر طرفین به دنبال این هستند که مذاکرات به نتیجه برسد باید در برخی رویکردهای خود تجدید نظر کنند. این در حالی است که ایران نیز حسن نیت خود را در این زمینه نشان داده و برای به نتیجه رسیدن مذاکرات تلاش می‌کند. البته این تلاش منوط به این است که نقطه نظرات و دیدگاه‌های ایران مورد قبول طرفین قرار بگیرد. به هر حال ایران در مذاکرات دارای دغدغه‌هایی است که مهم‌ترین آن رفع تحریم‌هاست. تحریم‌ها در سال‌های اخیر اقتصاد کشور را با چالش‌هایی مواجه کرده و به همین دلیل باید برداشته شود تا ایران بتواند در بازارهای جهانی فعالیت خود را از سر بگیرد. در شرایط کنونی بحران اوکراین برای کشورهای اروپایی حائز اهمیت است. این اتفاق در حالی رخ می‌دهد که کشورهای اروپایی این احتمال را می‌دهند که در آینده روسیه دیگر به این کشورها گاز ندهد. به همین دلیل ایران می‌تواند بهترین گزینه برای جایگزینی روسیه باشد. در چنین شرایطی روس‌ها تلاش دارند روند مذاکرات را طولانی کنند. بیشتر محور مذاکرات چانه‌زنی‌های روسیه با سه کشور اروپایی و بصورت غیر مستقیم با آمریکا است. از این رو به نظر می‌رسد روسیه خواهان تضمین‌های کتبی از آمریکا برای عدم خروج از برجام است که آمریکایی‌ها چنین تضمینی را نخواهند داد.

چهارشنبه

۱۴۰۱/۰۹/۰۹

شماره ۱۴۳۱ پنجم

۵ جمادی‌الاولی ۱۴۴۴ / ۳۰ نوامبر ۲۰۲۲

armanmeli.ir

فشارو

در آستانه پایان برجام به پایان رابطه ایران و اروپا نزدیک می‌شویم؟

قدرت‌های اروپایی که به طور سنتی از تعامل با ایران دفاع می‌کردند در حال چرخش موضعی آشکار هستند. این چرخش موضع به دلیل اتهام عرضه پهپاد‌های ایرانی به روسیه و همچنین ناآرامی‌های داخلی ایران صورت می‌گیرد. در این میان، امید برای احیای برجام تقریباً از بین رفته است. یک دیپلمات اروپایی که نخواست نامش فاش شود به «میدل ایست آی» گفت: «در افکار عمومی و مطبوعاتی اروپایی تأکید بر نوع برخورد با معترضان در داخل ایران است، اما زمانی که با مقام‌های دولتی اروپایی در محافل خصوصی صحبت می‌کنید علت اصلی چرخش موضع آنان تحویل پهپاد‌های ایران به روسیه بوده است.» این تغییر رویکرد در اجرای سریع تحریم‌های اتحادیه اروپا علیه ایران مشهود است و اقدامی شگفت‌انگیز و غیرمنتظره بوده است به خصوص برای کسانی که با رویکرد غالباً صلب سیاستگذاری در اتحادیه اروپا آشنا هستند و تغییرات ناگهانی و شدید در آن تقریباً بی‌سابقه بوده است. از تاریخ ۱۰ اکتبر اتحادیه اروپا سه بسته تحریمی را علیه ایران اعلام کرده که بیش از مجموع تحریم‌های اتحادیه اروپا علیه ایران در ۹ سال گذشته محسوب می‌شد. در تاریخ ۲۰ اکتبر حدود یک ماه پس از انتشار گزارش‌ها مبنی بر متهم کردن مسکو به استقرار پهپاد‌های ایرانی در نبرد اوکراین اتحادیه اروپا تحریم‌هایی را علیه ایران به دلیل ارسال پهپاد به روسیه وضع کرد. این دیپلمات به «میدل ایست آی» می‌گوید: «گر شما هر دیپلمات حرفه‌ای در بروکسل صحبت کنید می‌گویید که بازگشت تحریم‌ها علیه ایران در گذشته غیرقابل تصور بود.»

رویکرد نزدیکی به شرق

سرد شدن روابط ایران با اروپا در تضاد با روابط نوپای تهران با روسیه است. آن دو کشور در جنگ سوریه علیه داعش همکاری داشتند. امروز تحلیلگران و دیپلمات‌ها معتقدند که روابط ایران و روسیه از یک همکاری مصلحتی در مناطق خاص فراتر رفته و به سوی یک مشارکت عمیق در حال حرکت است. اولین سفر ولادیمیر پوتین به خارج از روسیه پس از حمله به اوکراین به ایران بود. مقام‌های روس از جمله «نیکولای پاتروشن» دبیر شورای امنیت ملی روسیه که توسط ایالات متحده تحریم شده در جمهوری اسلامی ایران مورد استقبال قرار گرفت و سرمایه‌گذاران تجاری روس برای فرار از تحریم‌های غرب به ایران سرتیرو می‌کنند. «هنری روم» کارشناس ارشد استیفر و واشنگتن برای سیاست‌خاور نزدیک می‌گوید: «گر تمام این عوامل را کنار یکدیگر قرار دهیم آنچه به دست می‌آید اولویت قائل شدن آن کشور برای سیاست نزدیکی به شرق در حوزه سیاستگذاری است.» ایران و ایالات متحده از زمان سرنگونی شاه مخلوع و تأسیس جمهوری اسلامی در سال ۱۹۷۹ میلادی فاقد روابط رسمی با یکدیگر بودند اما اروپا روابط خود را با ایران حفظ کرده بود. یکی از جنبه‌های این رابطه حفظ گردشگری و تبادل دانشجو میان ایران و کشورهای اروپایی بود.

رویکردی سختگیرانه

قدرت‌های اصلی اروپایی از لحاظ تاریخی تمایلی به رویارویی مستقیم با تهران ندارند. با همراهی آلمان، فرانسه و بریتانیا مذاکراتی آغاز شده بود که منجر به حصول توافق هسته‌ای در سال ۲۰۱۵ میلادی شد. کشورهای اروپایی همچنین با تصمیم دولت ترامپ در خروج یکجانبه از این پیمان مخالفت مبنی بر تلاش‌ها برای آمریکا برای اعمال مجدد تحریم‌های سازمان ملل را ناکام گذاشتند. با این وجود، امروز در داخل ایران جریانی تمام‌اگره‌های اصلی قدرت را در دست دارند؛ عناصری که در دوران ترامپ ضعف در سیاست خارجی اروپا را مشاهده کردند. آنان معتقدند که اروپا به تصمیم‌های ترامپ اعتراض کرد، اما به منافع ملموسی برای ایران نرسید. دوشنبه گذشته آلمان بزرگ‌ترین شریک تجاری ایران در اتحادیه اروپا به تغییر نگرش اروپایی‌ها در مورد مذاکرات هسته‌ای تأکید کرد. برلین اشاره کرد که با واشنگتن در تغییر تمرکز از احیای برجام بر توجه به اعتراضات در داخل ایران اجماع نظر دارد. سخنگوی وزارت خارجه آلمان اشاره کرد که برلین و واشنگتن «واقعا در یک مسیر حرکت می‌کنند». «صمن وکیل» معاون مدیر برنامه خاورمیانه شمال آفریقا در اندیشکده «چتم هاوس» در لندن به «میدل ایست آی» می‌گوید: «دیدگاه اروپایی‌ها در مورد ایران سرخشان‌تر شده است. این رویکرد البته به نگرش آنان نسبت به برنامه هسته‌ای ایران نیز تسری پیدا می‌کند.» او می‌افزاید: «سطح فشار از سوی اروپا افزایش خواهد یافت و آلمان، بریتانیا و فرانسه در هماهنگی با دولت بایدن برای اجرای تحریم‌ها علیه ایران همکاری نزدیک‌تری خواهند داشت.» حمایت اروپا از بازگشت به توافق هسته‌ای حتی پس از آنکه آمریکا اعلام کرد اطلاعاتی در اختیار دارد که ایران در حال آماده شدن برای ارسال پهپاد به روسیه است ادامه یافت. دو هفته پس از نشست مطبوعاتی «جیک سالیوان» مشاور امنیت ملی دولت ایالات متحده در مورد این موضوع «جو زپ بولر» مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا از ایالات متحده و ایران خواست تا بر سر یک توافق سازش کنند.